

[Lynnørup Nielsen.]

Om de foreslåede ændringer skal jeg indskrænke mig til at sige, at min gruppe vil stemme imod mindretallets ændringsforslag nr. 45 og nr. 54, medens vi kan stemme for samtlige øvrige ændringsforslag.

Alle 9 ændringsforslag til forslag til lov om brandvæsenet i købstæderne og på landet kan min gruppe også tiltræde.

Axel Kristensen: Når jeg tager ordet, er det ikke for at gøre det bedre end ordførerne, men fordi mit navn har været nævnt i sammenhæng med det, der står i § 6 i forslaget til landsbyggeloven, og der har været misforståelser. Det har stået i dagspressen, og det har stået i fagpressen nogle steder. Derfor synes jeg, det er rimeligt, at jeg siger nogle få ord herom, og det gør jeg allerbedst ved simpelt hen at sige, hvorledes jeg forstår denne paragraf — dermed er svarene for så vidt givet.

Ifølge den oprindelige paragraf, § 6, kunne ministeren bestemme, hvad han ville i bygningsreglementet, og endvidere kunne han til fyldestgørelse af paragrafferne 39 og 40 også give bestemmelser under hensyn til lejligheders og rums brug, og dermed var hans bemyndigelse ubegrænset. Det er den ikke efter den nu foreslåede § 6, men den giver de muligheder, der er nødvendige for billiggørelse af byggeriet, til gavn for hele befolkningen, og for fremskaffelse af sunde og gode boliger — og dermed må målet være nået.

Man kan give forskrifter med hensyn til bygningers opførelse, konstruktioner. Det er klart, at en bjælke, der skal bære en vis vægt, må være den samme på landet og i byen. Det er noget, man matematisk kan beregne. Det er ingen bemyndigelse i den forstand til ministeren. Det er en teknisk viden, man dér bruger, og det kan man blænkt og roligt give adgang til. Sikkerhedsmæssige, brandmæssige og sundhedsmæssige hensyn må selvfølgelig opfyldes. Der kan fastsættes bestemmelser om isolation mod kulde, varme, lyd, fugt og lugt — det har det ærede medlem hr. Adolph Sørensen sagt så udmærket

Jeg vil gerne føje til, at det, det koster mere at isolere en ny bygning, sparer man i varmeinstallation. Radiatorer, rørledninger og kedler bliver det billigere, som isolationen

koster, således at boligen ikke bliver dyrere at bygge, hvis man skal have centralvarme — og det skal man vel de fleste steder. Den årlige besparelse i brændsel bliver således absolut og skal ikke betale en anlægsudgift, da denne allerede er betalt.

Endelig står der, at der kan gives bestemmelser om udførelsen af tekniske installationer — det er altså ikke et påbud om tekniske installationer, men kun om udførelsen, hvis de laves. Man påbyder ikke, at der f. eks. skal være wc; det er en sundhedsforanstaltning; det må være sundhedsvedtægten, der påbyder noget sådant dér, hvor bebyggelsen er tæt nok. Derimod må det være rimeligt at give forskrifter om, hvorledes installationer teknisk skal udføres, samt bestemmelser, der sikrer mulighed for senere installation. Det er ganske givet, at det vil betyde meget store besparelser. Man muliggør, at folk kan bygge et skrabet hus og så, efterhånden som de får råd dertil, senere foretage de fornødne installationer.

Jeg lægger megen vægt på stk. 2 i § 6; det er dette afsnit, der i nogen grad er blevet misforstået. Der står nu:

„For beboelsesbygninger, der opføres med udleje for øje, kan i reglementet optages målnormer, der kan fremme anvendelsen af standardiserede bygningsdele, installationsdele og inventar.“

Jeg har ikke noget imod at lægge navn til, at der er medtaget installationsdele og inventar. Dette betyder ikke, at der kan gives forskrifter om, at sådanne standardiserede ting skal bruges, men man foreskriver målnormer og målenheder, som ikke hindrer, at massefremstillede ting anvendes, således at bestemte mål går op i det samlede hele i et rum; derved muliggør man standardisering. Man kan da spørge: hvad skal standardiseringen tjene til? Den er jo ikke et mål i sig selv, og den vil ikke kunne gennemføres, så længe der ikke er et stort marked for disse standardiserede ting, for ingen vil investere den nødvendige kapital. Ved at forlange, at så stort et marked som udlejningsboliger skal have sådanne målenheder, vil der blive et marked for de standardiserede ting, og så vil der blive interesse for at investere den kapital, der skal til for at lave dem. § 6, stk. 2, er altså ikke på nogen måde en foranstaltning, der tvinger